

Byla C-453/05

Volker Ludwig prieš Finanzamt Luckenwalde

(*Finanzgericht des Landes Brandenburg* prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)

„Šeštoji direktyva — PVM — Sąvoka „derybų dėl paskolos sandoris“

2007 m. birželio 21 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas . . . I - 5086

Sprendimo santrauka

1. *Mokesčių nuostatos — Teisės aktų suderinimas — Apyvartos mokesčiai — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Šeštojoje direktyvoje numatytas atleidimas nuo mokesčio*

(*Tarybos direktyvos 77/388 13 straipsnio B skirsnio d punkto 1 papunktis*)

2. *Mokesčių nuostatos — Teisės aktų suderinimas — Apyvartos mokesčiai — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Šeštojoje direktyvoje numatytas atleidimas nuo mokesčio*
(Tarybos direktyvos 77/388 13 straipsnio B skirsnio d punkto 1 papunktis)

1. Aplinkybė, kad apmokestinamasis asmuo analizuoja paties surastų klientų turtinę padėtį, siekdamas padėti jiems gauti paskolą, nėra kliūtis pripažinti derybų dėl paskolos paslaugos teikimą, kuris atleidžiamas nuo mokesčio pagal Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 13 straipsnio B skirsnio d punkto 1 papunktį, jei šio apmokestinamojo asmens siūloma derybų dėl paskolos paslauga turi būti laikoma pagrindine paslauga, kurios atžvilgiu finansų konsultavimo paslauga yra papildoma, o dėl to pastaroji taip pat vertinama mokesčių atžvilgiu kaip ir pirmoji. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi nuspręsti, ar taip yra jo nagrinėjamoje byloje.

(žr. 20 punktą ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Aplinkybė, jog apmokestinamasis asmuo neturi sutartinių santykių su jokia paskolos sutarties, kurią sudarant jis tarpininkauja, šalimi ir neturi tiesioginio kontakto nė su viena iš šių šalių, nekliaudo tam, jog šis apmokestinamasis asmuo teiktų derybų dėl paskolos pa-

slaugas, atleistas nuo mokesčio Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo 13 straipsnio B skirsnio d punkto 1 papunkčio prasme.

Pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 1 papunktį nuo mokesčio atleisti sandoriai yra apibrėžti pagal teikiamų paslaugų pobūdį, o ne pagal teikiantį paslaugą ar ją gaunantį asmenį. Iš tiesų ši nuostata nenurodo pastarųjų asmenų. Ši išvada taip pat galioja kalbant apie santykių tarp derybininko ir sutarties šalių pobūdį, nes Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 1 papunkčio tekste nėra jokios nuorodos šiuo klausimu.

Be to, Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 1 papunktyje iš esmės nedraudžiama, kad derybų veikla būtų sudaryta iš įvairių atskirų paslaugų, kurios šios nuostatos prasme gali atitikti „derybų dėl paskolos“ sąvoką ir joms gali

būti taikomas joje numatytas atleidimas nuo mokesčio. Esant šioms aplinkybėms, iš fiskalinio neutralumo principo išplaukia, kad ūkio subjektai turi turėti galimybę pasirinkti veiklos organizavimo formą, kuri griežtai ekonominiu požiūriu jiems labiausiai tinka, nerizikuodami,

kad jų sandoriams nebus taikomas šioje nuostatoje numatytas atleidimas nuo mokesčio.

(žr. 25, 26, 34, 35, 40 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)